

11.8.	19. NEDELJA MED LETOM	8:00 9:30 9:30	Batuje: Za župnijo Kamnje: †† Edvard Gregorič in Furlan; Vrtovin 128/b Malovše: †† Marjo, Danilo in Janko Krkoč; Malovše 6
12.8.	Ponedeljek Lejla	19:30	Batuje: Duše v vica; p. n. darovalca Črniče: †† Silvo Čermelj in Suzana Rože; p. n.
13.8.	Torek Hipolit	8:00 19:30	Kamnje: Duše v vica; p. n. darovalca Vrtovin: †† Nevenka in starši Copič; Vrtovin 127/a
14.8.	Sreda Maksimilijan	19:30	Skrilje: Za zdravje moža; p. n. Skrilje
15.8.	Četrtek Marijino Vnebovzetje	8:00 9:00 19:30	Batuje: Za župnijo Vrtovin: † Jožefa Batagelj; Vrtovin 22/a procesija SRT Črniče: †† Marinka in starši Gerljevič; Gojače 13
16.8.	Petek Rok	19:30	Črniče: †† Jožefa in Anton Krkoč; Malovše 6 Kamnje: †† Batagelj; Kamnje 9
17.8.	Sobota Benedikta	8:00 19:30	Skrilje: †† starši Rustja; Skrilje 30 in 23 Batuje: † duhovnik Ivan Maslo; Batuje 66
18.8.	20. NEDELJA MED LETOM	8:00 9:30 9:30	Črniče: Za župnijo Kamnje: †† starši, Stane in Franc Kodrič; Kamnje 3/b Selo: † Ivan Maiti; Selo 33 procesija SRT

- **Danes bo v Malovšah ob 9:30 šagra na čast sv. Lovrencu, po sv. maši pa procesija.** Prosili bomo za **odvrnitev neurja** in za **dobro letino**.
- V **ponedeljek** bo v **Batujah** po sv. maši srečanje **ŽPS**.
- V **Logu** bo na **predvečer praznika** sv. maša ob 19:30, po sv. maši **procesija** z Marijinim kipom in lučkami. **Spovedovanje** bo od 17. do 20h.
- Na **praznik Marijinega Vnebovzetja** bodo v **Logu** sv. maše ob 6.30, ob 8. in 10h. **Duhovniki** bomo na razpolago za **spovedovanje** od 6. do 11h. Skupaj bomo **obnovili posvetitev** slovenskega naroda Mariji.
- V **petek** bo v **Kamnjah** po sv. maši srečanje za **katehistinje**.
- V **nedeljo** bo v **Selu šagra** na čast **sv. Roku**. Po sv. maši bo **procesija**.
- Ob **pogrebu** pok. **Romana Severja** ste namesto **cvetja** in **sveč darovali 150€** za **žup. cerkev** v **Črničah**. **Hvala za vaš dar.**
- **Zahvaljujem** se vsem, ki ste **pomagali** pri **obnovi fasade** na **župnijski cerkvi** v **Črničah**.
- Z g. **Bogdanom sprejemava mašne namene. Hvala.**
- **Obračam** se na **Vas s prošnjo**, da bi se **bolje spoznali** in **srečali. Vesel**, bom da se **udeležujete sv. maše** in **molitvene ure**. Z g. **Bogdanom** sva se **dogovorila**, da kjer bova **maševala**, bova **pol ure** pred **sv. mašo** na **razpolago** za **sv. spoved** in **molitev** pred **Najsvetejšem**.
- **Hvala**, da se **tedensko zbirate** pri **skupni molitvi** po **župnijah**. **Molitvene skupine** so vedno ob **19:30**. V **ponedeljek** v **Kamnjah**, v **torek** v **Vrtovinu**, v **sredo** v **Selu** in v **četrtek** v **Črničah**.

☺ Za konec

BRADA

"Pomisli, trikrat so mi že ukradli kolo, medtem ko sem bil pri frizerju!

Le kaj naj storim?"

"Pusti si rasti dolge lase!"

18. nedelja med letom

11. avgust, 32/24

POSLUŠA...

»Vsak,
kdor poslu-
ša Očeta in
se mu da
poučiti, pri-
de k meni.«
(Jn 6,45b)

Jezus Kristus nam nudi življenje, ki ima smisel. Vabi nas v avanturo: živet z Bogom in za človeka. Obljublja nam izpolnjeno življenje, če bomo njegovo ponudbo vzeli zares.

Ljudje čutimo težave ob Jezusovem povabilu. Že res, da nam molitev in udeležba pri sveti maši pomagata, da začutimo Božjo bližino in z veseljem naredimo kaj dobrega za bližnjega. Toda često pri molitvi in maši ničesar ne čutimo. Ostanemo izpraznjeni in nimamo pravega veselja za Jezusovo vabilo. Jezus nas vabi po Cerkvi. V njej pa vse premalo vidimo prepričanih kristjanov, ki so veseli kristjani in živijo izpolnjeno življenje. Že pri nas samih mnogokrat tega ne čutimo.

Jezus pravi: "Kruh, ki vam ga bom jaz dal, je moje meso za življenje sveta". S tem hoče reči, da nam s svojo smrtjo odpira pot v novo življenje. Brez njegove smrti in vstajenja ne bi bilo skupnosti z Bogom.

Ni čudno, da se ob takšnem vabilu rojevajo pomisleki? Priti k Jezusu, vanj verovati, živeti novo življenje po njegovem zgledu v zaupanju v njegovo moč - je bilo vedno tveganje. Vedno so ljudje zavračali Jezusova povabila. Kako naj torej pridemo do vere v Jezusa?

Sam Jezus odgovarja: "Nihče ne more priti k meni, ako mu ni dano od mojega Očeta." Verovati v Jezusa in živeti novo življenje je torej možno le z Božjo pomočjo. Vera je Božji dar, ne posledica človeškega napreza. Vera je milost. Je človekov trud torej brez smisla? Nikakor. Božje delovanje in človekovo prizadevanje se namreč ne izključujeta.

Kakšni so torej človeški koraki k veri in v veri?

Kdor životari, kdor je zadovoljen s svojo malo srečo, kdor gre mimo globljih problemov življenja, ne bo nikdar prispel do vere. Le kdor si postavlja vprašanja o smislu življenja, kogar žeja po polnejšem življenju, ta je odprt za Jezusa. Kdor Jezusovo besedo posluša, vendar je ne premisslja, ampak živi naprej svoje življenje, tak ni sprejemljiv za Jezusovo sporočilo. Le kdor resno prisluhne Božji besedi in jo premisslja v svojem srcu, je odprt za Jezusa. Kristus je namreč rekel: Le kdor bo izpolnjeval Božjo voljo, bo spoznal, ali je ta nauk od Boga, ali govori sam od sebe" (Jn 7, 17). Kdor namreč začne hoditi za Jezusom, ga vsak korak navda s pogumom, da gre naprej in z njim zaživi v skupnosti.

Mi smo sicer krščeni in tudi verni. Vendar imamo vedno znova težave hoditi za Kristusom. Če pa hočemo biti zares verni in se imenovati kristjani, se moramo zavedati, da je vera dar in da nam bo Oče vedno znova dal ta dar. Toda kar se nas tiče, moramo Jezusa in njegovo povabilo vzeti zares in hoditi za njim korak za korakom.

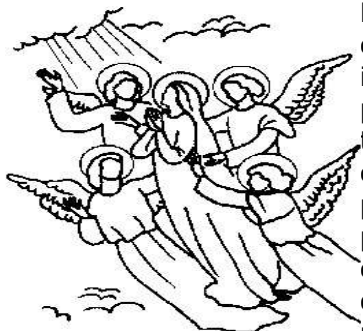
**Odlomki Božje
besede na 20.
nedeljo med
letom:**

Prg 9,1-6;

Ef 5,15-20;

Jn 6,51-58

VNEBOVZETJE

Razlika med cerkvenimi in ostalimi prazniki je v tem, da ob cerkvenih praznikih ne praznujemo človeških dejanj, ampak Božje

darove človeštvu. Opozarjajo nas na to, kar je Bog storil za človeka. Kažejo nam na prihodnji svet, ki ga je Bog pripravil zanj.

To velja tudi za praznik Marijinega vnebovzetja. Marija je z dušo in telesom pri Bogu. Bog jo je z dušo in telesom pridružil slavi svojega Sina.

Obenem gre tudi za nas, saj nam je Bog namenil takšno prihodnost. Vsi zveličani bodo doživeli, kar je Mariji že sedaj darovano. Nekoč bodo vsi zveličani kot telesno obstoječi ljudje pri Bogu. Doživeli bodo spremembo, ki jo sedaj le slutimo. Ta praznik nas spominja na dar, ki ga je Bog dal Mariji in ga namenil tudi nam. Izraža veselje Cerkve nad tem, kar je Marija že doživela in čaka tudi nas. Hkrati pa izraža tudi to, kar je Marija sama doprinesla k temu prazniku. To je njena vera. "Blagor ji, ki je verovala; zakaj spolnilo se bo, kar ji je povedal Gospod!" (Lk 1, 45).

Vera je osnovna Marijina značilnost. Vera, ki ni le pritrjevanje verskim resnicam, ampak je vodilo njenega življenja. Vera, ki pomeni brezpogojni "da" Bogu. Marija je zrasla iz najboljše verske tradicije svojega ljudstva, ki je popolnoma prežela njeno življenje.

V tej veri je rekla "da" učlovečenju Božjega sina, ne da bi se zavedala, kakšno pot bo morala prehoditi.

V veri je prehodila pot od Betlehema do Kalvarije. V veri je spremljala svojega Sina, čeprav ga ni vedno razumela. V veri je dopolnila svoje življenje, nezna na med ljudmi, toda velika pred Bogom. Marijina veličina je torej njena vera. Kar je postala, je postala zaradi Božje odločitve. Vera pa je bil njen odgovor.

V veri nam je blizu. Čeprav stoji Marija visoko nad nami, imamo z njo skupno pot - pot vere.

Danes mnogi izjavljajo, da ne morejo verovati. Bog jih je razočaral, ker ni nagradil njihovega dobrega krščanskega življenja. Kako more Bog dopustiti, da dobri trpijo in zlobni zmagujejo?

Toda kakšna je ta vera?! Marsikdaj bi hoteli pogledati Bogu čez ramena in razumeti njegove načrte. Sledi razočaranje, ker je Bog drugačen, kot smo si ga predstavljali. Ne ravna se po naših načrtih.

Verovati pomeni, reči Bogu brezpogojni "da" v ljubezni. Marija je izrekla Bogu ta brezpogojni "da". Tak odgovor pričakuje Bog tudi od nas.

MOJE STOPINJE

Jezusovimi apostoli so bili zelo različni: eni zelo aktivni, drugi bolj v ozadju; od nekaterih imamo evangelije, od večine niti besede; o nekaterih nekaj vemo, o drugih skoraj nič. Niso imeli posebnih zaslug, da jih je Jezus poklical za učence, da bi bili z njim, a vse je potreboval in jih poslal, da so nadaljevali njegovo delo.

Prav tako smo različni tudi duhovniki. Razlikujmo se po značaju, sposobnostih, po načinu delovanja... Se pa dopolnjujemo.

Prav nobenih zaslug nimam, da sem bil poklican v duhovništvo. Je pa čista milost - dar, ki ga z veseljem sprejemam. Vem, da so zame veliko molili. Vesel sem, da sem se rodil in da še živim.

Mama in tata sta se poročila tik pred vojno. Oče je moral v italijansko vojsko. Vrnil se je kot prekomorec.

Rodil sem se po vojni kot prvorojenec, na Marijinim praznik, 15. septembra v Dornberku. Nisem še imel dve leti, ko me je stric nesel na Sveto Goro (za tiste čase zelo zgodaj). Ta božja pot kar veliko pomeni v mojem življenju. On me je vpeljal tudi v gorski svet. Bil sem na številnih in visokih gorah.

Doma smo živeli skromno, delavno, versko. Proti koncu osmega razreda me je mama, ko sva na polju plela, vprašala, kam nameravam iti. Odgovoril sem: v Vipavo (v malo semenišče). Samo to se spomnim, najbrž sem se prej kaj pogovarjal z dekanom Vrtovcem. Odločitev za duhovniški poklic se je zgodila kasneje, po maturi, ko sem služil vojaški rok v Črni Gori. Toda dokončna odločitev se je odvijala, v mojem primeru, šele v prvih letih duhovništva.

Ime mi je Bogdan in moj nebeški začetnik je sveti Matija. To je tisti apostol, ki so ga po molitvi izbrali, da bi dopolnili apostolski zbor, potem ko je iz njega odšel Juda: Niste vi mene izvolili, ampak sem jaz vas izvolil.

Ne vem, če lahko povezujem, vendar, istega dne, ko sem se zjutraj rodil, so zvečer na Gorenjem Polju umorili duhovnika Izidorja Zavadlava (rodil se je v Vrtojbi). Ko sem bil župnik na Gorenjem Polju sem praznoval 50 letnico rojstva, takrat smo prvič javno praznovali tudi njegovo 50 letnico mučeniške smrti. Takrat se mi je posvetila povezava: Bog poskrbi in dopolni.

Mašniško posvečenje sem prejel 29. junija 1971 v Marijini cerkvi v Logu pri Vipavi.

Tisto leto nas je bilo kar devet primorskih novomašnikov (vsi, ki smo leta 1965 maturirali v vipavskem malem semenišču). Za novomašno geslo sem izbral stavek iz psalma: "Uči me, Gospod, svoje poti, da bom hodil prav".

V svojem duhovniškem življenju sem prehodil skoraj vse predele škofije. Začel sem na Pivškem, kjer sem preživel šest let; potem sem bil 11 let v zaledju Kopra (Marzige - Truške); nato sem se pomaknil za 13 let v kraje med reko Sočo In Idrijo (Gorenje Polje - Marijino Celje); 17 let sem hodil po kraških teranovih poteh v Dutovljah in okolici; zadnjih 6 let po hribovitih krajih Cerkljanske pod Poreznom. In sedaj me je škof poslal na Vipavsko, med vas, da bom: kolikor bom mogel in dokler bom mogel (ne ocenjujte po videzu, ki ne kaže resničnosti), pod vodstvom župnika Mirota, pomagal pri pastoralnem delu.

Na življenje, vero in tudi duhovništvo gledam kot na pot, čez hribe in doline; v soncu, megli, burji; včasih sam, mnogo lepše in varnejše skupaj; po uhojenih poteh, s pomočjo markacij, pa tudi v iskanju novih smeri po brezpotjih, vedno proti cilju.

Človek je bitje hoje, ustvarjen je, da se giblje, da gre naprej in navzgor. Telesno in duhovno.

Hodim pa lahko kot turist, zaradi nekih dogodivščin, svojega užitka; lahko kot vagabund - potepuh - klatež brez cilja; ali pa kot romar - vernik - z določenim ciljem na svetem kraju.

Jezus je zase rekel: "Jaz sem pot, resnica in življenje", in je vabil: "Pridi, hodi za menoj". Pred vnebohodom pa je naročil: "Pojdite! In glejte: jaz sem z vami vse dni". Hvaležen sem Gospodu, ki me je izbral, da bi bil z njim, da bi oznanjal njegovo besedo in delil njegovo milost.

Hvaležen sem vsem različnim ljudem s katerimi sem ali še bom hodil in še kaj doživel. Bog daje srečo!

duhovni pomočnik Bogdan Špacapan